

piła w ciągu trzech lat kalendarzowych, następujących po ukończeniu sezonu hodowlanego, w którym choroba została ujawniona, oraz jeżeli przeprowadzone w tym okresie badania próbek dały wynik ujemny.

(2) O uznaniu posocznicy karpi za wygasłą, powiatowa władza administracji ogólnej ogłosi i zawiadomi władze i instytucje, które zawiado-

miła o wybuchu choroby stosownie do przepisu § 5.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

456

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 lipca 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu o przemiale pszenicy i żyta oraz o wypieku pieczywa.

Na podstawie art. 1 pkt a) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 374) zarządzam co następuje:

§ 1. Przemiał pszenicy nie podlega żadnym ograniczeniom.

§ 2. Przemiał żyta jest dozwolony tylko na mąkę następujących gatunków: 0-50%, 0-65%, 50-65% i razową 0-95%.

§ 3. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku, przeznaczonego do spożycia, mąki żytniej nie odpowiadającej normom przewidzianym w § 2 rozporządzenia niniejszego, a w odniesieniu do mąki pszennej — nie odpowiadającej standartom giełd krajowych.

Mąka żytnia gatunku 0-50% może być używana przez zakłady przemysłowe wyłącznie do wypieku pieczywa mieszanego, o którym mowa w § 4.

§ 4. W zakładach przemysłowych może być wytwarzane pieczywo bądź jednogatunkowe (pszenne, żytnie), bądź mieszane (pszenno-żytnie).

Pieczywo, z wyjątkiem bułek, powinno być oznaczone nazwą mąki, z której zostało wytworzone (np. chleb żytni pytłowy 65%, chleb pszenno-żytni), przy czym dopuszcza się w odniesieniu do pieczywa pszennego i pszenno-żytniego — poza tym oznaczeniem — umieszczenie nazw szczególnych, jak np. chleb nałęczowski, morawski itp.

§ 5. Przemiał żyta dla potrzeb wskazanych przez władze wojskowe oraz dla celów eksportowych nie podlega żadnym ograniczeniom.

§ 6. Dla kontroli nad przestrzeganiem postanowień rozporządzenia niniejszego powiatowe władze administracji ogólnej mają prawo:

a) żądać wyjaśnień od osób i zakładów, zajmujących się przemiałem żyta w celach przemysłowych, handlujących mąką żytnią, przetwarzających w celach przemysłowych mąkę żytnią na pieczywo i artykuły spożywcze, oraz posiadających na składzie mąkę żytnią i inne artykuły spożywcze, wyrabiane z mąki żytniej,

b) wstępu, w obecności właściciela zakładu lub upoważnionego zastępcy, do lokalów przemysłowych, handlowych, składów i zakładów w punkcie a) wymienionych.

§ 7. Worki z mąką powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki z zaznaczeniem procentowości przemienia, a w wypadkach przewidzianych w § 5 — z podaniem jej przeznaczenia.

§ 8. Winni przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego karani będą na podstawie art. 4 i art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) przy uwzględnieniu art. 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) grzywną do 3.000 zł lub aresztem do 6 tygodni.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępny.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1937 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 stycznia 1936 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 63).

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski